ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 6ης Απριλίου 2000 *

Στην υπόθεση C-383/98,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

The Polo/Lauren Company LP

και

PT. Dwidua Langgeng Pratama International Freight Forwarders,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 3295/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, περί μέτρων απαγόρευσης της ελεύθερης κυκλοφορίας της εξαγωγής, της επανεξαγωγής και της υπαγωγής υπό καθεστώς αναστολής των εμπορευμάτων παραποίησης/απομίμησης και των αναπαραχθέντων χωρίς άδεια (πειρατικών) (ΕΕ L 341, σ. 8),

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Sevón, πρόεδρο τμήματος, P. Jann και M. Wathelet (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η The Polo/Lauren Company LP, εκπροσωπούμενη από τον F. Wohlfahrt, δικηγόρο Βιέννης,

— η Αυστριακή Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την C. Stix-Hackl, απεσταλμένη από το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Εξωτερικών,

— η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον W.-D. Plessing, Ministerialrat στο ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομικών, και τον A. Dittrich, Ministerialrat στο ομοσπονδιακό Υπουργείο Δικαιοσύνης,

— η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την K. Rispal-Bellanger, υποδιευθύντρια στη διεύθυνση νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, και την A. de Bourgoing, chargé de mission στην ίδια διεύθυνση,

— η Φινλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον H. Rotkirch, πρέσβη, προϊστάμενο της υπηρεσίας νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, και την T. Pynnä, νομικό σύμβουλο στο ίδιο υπουργείο,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους J. C. Schieferer και R. Tricot, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις της Γαλλικής Κυβερνήσεως, εκπροσωπουμένης από την A. Maitrepierre, chargé de mission στη διεύθυνση νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, της Φινλανδικής Κυβερνήσεως, εκπροσωπουμένης από την E. Bygglin, νομικό σύμβουλο στο Υπουργείο Εξωτερικών, και της Επιτροπής, εκπροσωπουμένης από τον J. C. Schieferer, κατά τη συνεδρίαση της 16ης Δεκεμβρίου 1999,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 16ης Δεκεμβρίου 1999,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με διάταξη της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 26 Οκτωβρίου 1998, το Oberster Gerichtshof υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), προδικαστικό ερώτημα ως προς την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 3295/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, περί μέτρων απαγόρευσης της ελεύθερης κυκλοφορίας της εξαγωγής, της επανεξαγωγής και της υπαγωγής υπό καθεστώς αναστολής των εμπορευμάτων παραποίησης/απομίμησης και των αναπαραχθέντων χωρίς άδεια (πειρατικών) (ΕΕ L 341, σ. 8, στο εξής: κανονισμός).

2 Το ερώτημα αυτό ανέκυψε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της εταιρίας αμερικανικού δικαίου The Polo/Lauren Company LP (στο εξής: Polo/Lauren) και της εταιρίας ινδονησιακού δικαίου PT. Dwidua Langgeng Pratama International Freight Forwarders (στο εξής: Dwidua), κατόπιν της δεσμεύσεως από τις αυστριακές τελωνειακές αρχές των T-shirts για τα οποία υπήρχε υπόνοια ότι αποτελούσαν προϊόντα παραποιήσεως/απομιμήσεως σημάτων που ανήκουν στην Polo/Lauren.

Το κοινοτικό πλαίσιο

3 Ο κανονισμός, ο οποίος στηρίζεται μεταξύ άλλων στο άρθρο 113 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 133 ΕΚ), αποσκοπεί, κατά τη δεύτερη αιτιολογική σκέψη, στην παρεμπόδιση με κάθε μέσο της διαθέσεως στην αγορά εμπορευμάτων παραποιήσεως/απομιμήσεως και πειρατικών καθώς και στη θέσπιση μέτρων αποτελεσματικής αντιμετωπίσεως του εν λόγω παρανόμου εμπορίου των εμπορευ-

μάτων αυτών, στόχος ο οποίος συμπίπτει άλλωστε με ανάλογες διεθνείς προσπάθειες.

4 Πράγματι, από την έκτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού προκύπτει ότι η Κοινότητα έλαβε υπόψη τη διαπραγματευθείσα στα πλαίσια της ΓΣΔΕ (Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου) συμφωνία σχετικά με τις εμπορικές πτυχές των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, συμπεριλαμβανομένου του εμπορίου των προϊόντων παραποιήσεως/απομιμήσεως, και ιδίως τις διατάξεις για τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται στα σύνορα.

5 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Ο παρών κανονισμός καθορίζει:

α) τους όρους παρέμβασης των τελωνειακών αρχών όταν εμπορεύματα για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι είναι εμπορεύματα παραποίησης/απομίμησης ή πειρατικά

— αποτελούν αντικείμενο διασάφησης για να τεθούν σε ελεύθερη κυκλοφορία, να εξαχθούν ή να επανεξαχθούν,

— ανακαλύπτονται, κατά την άσκηση ελέγχου επί εμπορευμάτων υπαχθέντων σε καθεστώς αναστολής κατά την έννοια του άρθρου 84, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα ή επανεξάγονται κατόπιν κοινοποιήσεως

και

β) τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές όσον αφορά τα εν λόγω εμπορεύματα παραποίησης/απομίμησης ή πειρατικά.»

6 Από το άρθρο 84, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1, στο εξής: κοινοτικός τελωνειακός κώδικας), προκύπτει ότι όταν χρησιμοποιείται ο όρος «καθεστώς αναστολής» υπονοεί:

«στην περίπτωση μη κοινοτικών εμπορευμάτων, τα ακόλουθα καθεστώτα:

— την εξωτερική διαμετακόμιση,

— την τελωνειακή αποταμίευση,

— την τελειοποίηση προς επανεξαγωγή με τη μορφή του συστήματος της αναστολής,

— τη μεταποίηση υπό τελωνειακό έλεγχο,

και

— την προσωρινή εισαγωγή».

7 Κατά το άρθρο 3 του κανονισμού, ο δικαιούχος του σήματος κατασκευής ή του εμπορικού σήματος, ο κάτοχος του δικαιώματος δημιουργού ή των συγγενών δικαιωμάτων ή του δικαιώματος επί του σχεδίου ή προτύπου (στο εξής: κάτοχος του δικαιώματος) μπορεί να υποβάλει στην αρμόδια υπηρεσία της τελωνειακής αρχής γραπτή αίτηση παρέμβασης των τελωνειακών αρχών έναντι εμπορευμάτων για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι είναι εμπορεύματα παραποίησης/απομίμησης ή πειρατικά. Η αίτηση αυτή πρέπει να περιλαμβάνει περιγραφή των εμπορευμάτων και δικαιολογητικό που να αποδεικνύει ότι ο αιτών είναι κάτοχος του δικαιώματος επί των οικείων εμπορευμάτων, καθώς και να προσδιορίζει το χρονικό διάστημα για το οποίο ζητείται η παρέμβαση των τελωνειακών αρχών.

8 Από την ίδια αυτή διάταξη προκύπτει ότι ο κάτοχος του δικαιώματος πρέπει, επιπλέον, να παρέχει κάθε άλλη χρήσιμη πληροφορία προκειμένου η αρμόδια τελωνειακή υπηρεσία να είναι σε θέση να αποφασίσει επί της αιτήσεως, έχοντας πλήρη γνώση της υποθέσεως, χωρίς οι εν λόγω πληροφορίες να συνιστούν προϋπόθεση του παραδεκτού της αιτήσεως. Στη συνέχεια, η αρμόδια τελωνειακή υπηρεσία εξετάζει την αίτηση και ενημερώνει αμελλητί και εγγράφως τον αιτούντα σχετικά με την απόφασής της.

9 Κατά το άρθρο 4 του κανονισμού, η τελωνειακή αρχή μπορεί επίσης να δεσμεύσει αυτεπαγγέλτως εμπόρευμα εφόσον, κατά τον έλεγχο που πραγματοποιεί στα πλαίσια μιας των τελωνειακών διαδικασιών του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού και πριν κατατεθεί ή γίνει δεκτή η αίτηση του κατόχου του δικαιώματος, καταστεί προφανές για το τελωνείο ότι πρόκειται για εμπόρευμα παραποιήσεως/απομιμήσεως ή πειρατικά. Σύμφωνα με τους κανόνες που ισχύουν στο εν λόγω κράτος μέλος, η ίδια αρχή μπορεί να ενημερώσει τον κάτοχο του

δικαιώματος, εφόσον τον γνωρίζει, για την επαπειλούμενη παραβίαση. Στην περίπτωση αυτή, η τελωνειακή αρχή μπορεί να αναστείλει τη χορήγηση της άδειας παραλαβής ή να δεσμεύσει το εμπόρευμα εντός τριών εργασίμων ημερών, ώστε ο κάτοχος του δικαιώματος να μπορέσει να καταθέσει αίτηση παρεμβάσεως σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού.

10 Το άρθρο 5 του κανονισμού προβλέπει ότι η απόφαση που δέχεται την αίτηση του δικαιούχου του δικαιώματος ανακοινώνεται αμέσως στα τελωνεία του κράτους μέλους τα οποία ενδέχεται να αφορά το ζήτημα των εμπορευμάτων παραποιήσεως/απομιμήσεως ή πειρατικών, για τα οποία η εν λόγω αίτηση εκφράζει υποψίες.

11 Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού, όταν ένα τελωνείο, στο οποίο έχει διαβιβαστεί βάσει του άρθρου 5 η απόφαση που δέχεται την αίτηση του κατόχου δικαιώματος, διαπιστώσει, αφού ενδεχομένως συνεννοηθεί με τον αιτούντα, ότι συγκεκριμένα εμπορεύματα ανταποκρίνονται στην περιγραφή των εμπορευμάτων παραποιήσεως/απομιμήσεως ή πειρατικών που περιέχει η εν λόγω απόφαση, αναστέλλει τη χορήγηση αδείας παραλαβής ή προβαίνει σε δέσμευση των εμπορευμάτων αυτών.

12 Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού, το τελωνείο ή η υπηρεσία που εξέτασε την αίτηση σύμφωνα με το άρθρο 3 ενημερώνει αμέσως τον διασαφητή και τον αιτούντα την παρέμβαση. Τηρώντας πάντοτε τις ισχύουσες εθνικές διατάξεις περί προστασίας των πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα και του εμπορικού, βιομηχανικού και διοικητικού απορρήτου, το τελωνείο ή η υπηρεσία που εξέτασε την αίτηση γνωστοποιεί στον κάτοχο του δικαιώματος, κατ' αίτησή του, το όνομα και τη διεύθυνση του διασαφητή και, εφόσον είναι γνωστά, του παραλήπτη, ώστε να μπορέσει να προσφύγει στις αρχές τις αρμόδιες για να αποφασίσουν επί της ουσίας.

13 Η αναστολή της χορήγησεως άδειας παραλαβής ή η δέσμευση των εμπορευμάτων είναι προσωρινές. Σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού, εάν, εντός δέκα εργασίμων ημερών από την κοινοποίηση της αναστολής της χορηγήσεως αδείας παραλαβής ή της δεσμεύσεως, το τελωνείο που προέβη στην αναστολή ή στη δέσμευση δεν έχει ενημερωθεί για την παραπομπή του θέματος στην αρχή που είναι αρμόδια να αποφανθεί επί της ουσίας ή εάν δεν έχει ανακοινωθεί στο εν λόγω τελωνείο η λήψη συντηρητικών μέτρων από την εξουσιοδοτημένη αρχή, η παραλαβή των εμπορευμάτων εγκρίνεται, τηρουμένων όλων των τελωνειακών διατυπώσεων, και η δέσμευση αίρεται. Εάν απαιτείται, η ως άνω προθεσμία μπορεί να παραταθεί για δέκα εργάσιμες ημέρες το πολύ.

14 Σε χρόνο μεταγενέστερο των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης, ο κανονισμός τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 241/1999 του Συμβουλίου, της 25ης Ιανουαρίου 1999 (ΕΕ L 27, σ. 1). Το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού ορίζει εφεξής τα εξής:

«1. Ο παρών κανονισμός ορίζει:

α) τις προϋποθέσεις παρέμβασης των τελωνειακών αρχών όταν εμπορεύματα για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι ανήκουν στην κατηγορία των εμπορευμάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, στοιχείο α':

— δηλώνονται για την ελεύθερη κυκλοφορία, την εξαγωγή ή την επανεξαγωγή, σύμφωνα με το άρθρο 61 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα,

— ανακαλύπτονται, κατά την άσκηση ελέγχου επί εμπορευμάτων υπό τελωνειακή επιτήρηση σύμφωνα με το άρθρο 37 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92, υπαχθέντων σε καθεστώς αναστολής κατά την έννοια του άρθρου 84, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού, επανεξαχθέντων κατόπιν κοινοποιήσεως ή τοποθετημένων σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη κατά την έννοια του άρθρου 166 του ίδιου κανονισμού.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και η αυστριακή νομοθεσία

15 Η Polo/Lauren, η οποία έχει την έδρα της στη Νέα Υόρκη (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής) είναι δικαιούχος διαφόρων λεκτικών και εικονιστικών σημάτων, καταχωρημένων στην Αυστρία, τα οποία είναι παγκοσμίως γνωστά.

16 Στηριζόμενη στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού, πέτυχε την έκδοση αποφάσεως από τις τελωνειακές αρχές της Αυστρίας με την οποία επιβάλλεται στα τελωνεία να αναστείλουν τη χορήγηση άδειας παραλαβής ή να προβούν στη δέσμευση T-shirts polo με λεκτικά και εικονιστικά σήματα, στο μέτρο που επρόκειτο για εμπορεύματα παραποιήσεως/απομιμήσεως ή πειρατικά.

17 Βάσει της εν λόγω αποφάσεως, στηριζομένης στον κανονισμό, 633 T-shirts polo δεσμεύθηκαν προσωρινά σε αποθήκη τελωνειακής αποταμιεύσεως στο Linz.

Αποστολέας του εμπορεύματος ήταν η Dwidua, με έδρα την Ινδονησία, και αποδέκτης του εμπορεύματος ήταν η Olympic — SC, μια εταιρία με έδρα στην Πολωνία.

18 Η Polo/Lauren άσκησε αγωγή ενώπιον του Landesgericht Linz ζητώντας να απαγορευθεί στην Dwidua να διαθέσει στο εμπόριο τα εμπορεύματα αυτά, τα οποία φέρουν τα προστατευόμενα εικονιστικά ή λεκτικά σήματά της, και να της επιτραπεί να καταστρέψει, με δαπάνες της Dwidua, τα T-shirts που δεσμεύθηκαν από τις τελωνειακές αρχές. Η Polo/Lauren προσέφυγε στο δικαστήριο αυτό για τον λόγο ότι τα επίδικα εμπορεύματα είχαν προσωρινώς δεσμευθεί σε αποθήκη τελωνειακής αποταμιεύσεως ευρισκομένη στην περιφέρεια του εν λόγω δικαστηρίου.

19 Πάντως, αφού το Landesgericht Linz έκρινε ότι ήταν κατά τόπον αναρμόδιο και το Oberlandesgericht Linz, το οποίο επελήφθη της υποθέσεως κατόπιν εφέσεως, επικύρωσε την απόφαση αυτή, η Polo/Lauren άσκησε αίτηση αναιρέσεως (Revision) ενώπιον του Oberster Gerichtshof.

20 Το δικαστήριο αυτό έχει αμφιβολίες ως προς την εφαρμογή του κανονισμού στις περιπτώσεις κατά τις οποίες τα εμπορεύματα που εισάγονται από τρίτη χώρα δεσμεύονται προσωρινώς από τελωνείο κατά τη διαμετακόμισή τους προς άλλη τρίτη χώρα και ο κάτοχος του σχετικού δικαιώματος έχει, επιπλέον, την έδρα του σε τρίτη χώρα. Κατά το δικαστήριο, μπορεί εύλογα να υποστηριχθεί ότι ο κανονισμός αφορά μόνον περιπτώσεις κατά τις οποίες τα εμπορεύματα μπορούν να καταλήξουν στην κοινή αγορά ή μπορούν, εν πάση περιπτώσει, να έχουν συνέπειες για την αγορά αυτή.

21 Το Oberster Gerichtshof υπογραμμίζει επίσης ότι ένα συγκεκριμένο μέτρο υπάγεται στο κοινοτικό δίκαιο μόνον εφόσον, βάσει γενικής αξιολογήσεως όλων των περιστάσεων, δύναται να διακυβεύσει την ελευθερία του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών. Φρονεί επομένως ότι, αν γίνει δεκτό ότι τα πραγματικά περιστατικά της

κύριας δίκης δεν έχουν συνέπειες για την εσωτερική αγορά, θα υπάρξει αβεβαιότητα ως προς το αν τα κοινοτικά θεσμικά όργανα διαθέτουν ρυθμιστική εξουσία.

22 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Oberster Gerichtshof αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχει το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 3295/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, περί μέτρων απαγόρευσης της ελεύθερης κυκλοφορίας, της εξαγωγής, της επανεξαγωγής και της υπαγωγής υπό καθεστώς αναστολής των εμπορευμάτων παραποίησης/απομίμησης και των αναπαραχθέντων χωρίς άδεια (πειρατικών) (ΕΕ L 341, της 30ής Δεκεμβρίου 1994), την έννοια ότι ο κανονισμός αυτός πρέπει να τυγχάνει εφαρμογής και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες εμπορεύματα όπως τα περιγραφόμενα λεπτομερέστερα στον εν λόγω κανονισμό, τα οποία, κατά τη διαμετακόμιση από ένα κράτος το οποίο δεν ανήκει στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα σε άλλο κράτος το οποίο δεν ανήκει στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, δεσμεύονται προσωρινώς από τις τελωνειακές αρχές εντός κράτους μέλους, βάσει του προαναφερθέντος κανονισμού, κατόπιν αιτήσεως κατόχου δικαιωμάτων, ο οποίος επικαλείται προσβολή των δικαιωμάτων αυτών και του οποίου η επιχείρηση έχει την έδρα της εντός τρίτου κράτους;»

23 Πρέπει να τονισθεί εκ προοιμίου ότι, ενόψει των συλλογισμών που ανέπτυξε το εθνικό δικαστήριο και υπομνήσθηκαν στις σκέψεις 20 και 21 της αποφάσεως αυτής, η αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως θέτει δύο χωριστά ερωτήματα. Το εθνικό δικαστήριο ερωτά, κατ' αρχάς, αν ο κανονισμός έχει εφαρμογή στην περίπτωση κατά την οποία εμπορεύματα, όπως αυτά που περιγράφονται στον κανονισμό, τα οποία εισόγονται από τρίτη χώρα, κατά τη διαμετακόμισή τους προς άλλη τρίτη χώρα, δεσμεύονται προσωρινώς εντός κράτους μέλους από τις τελωνειακές αρχές του κράτους αυτού δυνάμει του εν λόγω κανονισμού, τούτο δε κατόπιν αιτήσεως της εταιρίας που είναι κάτοχος των δικαιωμάτων, η οποία επικαλείται προσβολή των δικαιωμάτων της και της οποίας η έδρα βρίσκεται σε τρίτη χώρα. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, το αιτούν δικαστήριο ερωτά αν ο εν λόγω κανονισμός βρίσκει επαρκές έρεισμα στη Συνθήκη ΕΚ.

Επί της ερμηνείας του κανονισμού

24 Κατά τη Γερμανική Κυβέρνηση, η διατύπωση του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού — που αποσκοπεί αποκλειστικά στην προστασία της εσωτερικής αγοράς — υποδηλώνει ότι η πρόθεση θέσεως σε ελεύθερη κυκλοφορία ή σε καθεστώς αναστολής δεν αρκεί για να παράσχει τη δυνατότητα παρεμβάσεως των τελωνειακών αρχών. Η διάταξη αυτή δεν έχει εφαρμογή σε απλά εμπορεύματα υπό διαμετακόμιση. Η εν λόγω ερμηνεία επιβεβαιώνεται από την έκδοση του κανονισμού 241/1999, ο οποίος επεκτείνει, μεταξύ άλλων, την υποχρέωση παρεμβάσεως στα εμπορεύματα που έχουν τοποθετηθεί σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη.

25 Η ερμηνεία αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

26 Πρέπει, πράγματι, να τονισθεί ότι, κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού, ο κανονισμός έχει εφαρμογή όταν εμπορεύματα παραποίησης/απομίμησης ή πειρατικά ανακαλύπτονται κατά την άσκηση ελέγχου επί εμπορευμάτων που τελούν σε καθεστώς αναστολής υπό την έννοια του άρθρου 84, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα. Δυνάμει της διατάξεως αυτής, η έκφραση «καθεστώς αναστολής» υποδηλώνει, μεταξύ άλλων, την εξωτερική διαμετακόμιση, δηλαδή τελωνειακό καθεστώς το οποίο παρέχει τη δυνατότητα κυκλοφορίας μη κοινοτικών εμπορευμάτων από ένα σημείο του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας σε άλλο χωρίς τα εμπορεύματα αυτά να υπόκεινται στους εισαγωγικούς δασμούς και στις λοιπές επιβαρύνσεις του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα.

27 Κατά συνέπεια, όπως αναφέρεται ρητώς στον κανονισμό, αυτός εφαρμόζεται στα εμπορεύματα προελεύσεως τρίτης χώρας που διαμετακομίζονται μέσω του κοινοτικού εδάφους με προορισμό άλλη τρίτη χώρα. Συναφώς, δεν έχει σημασία ότι ο κάτοχος του δικαιώματος ή ο δικαιοδόχος του έχει την έδρα του σε κράτος μέλος ή εκτός της Κοινότητας.

28 Η έκδοση του κανονισμού 241/1999 όχι μόνο δεν αναιρεί την ερμηνεία αυτή, αλλ' αντιθέτως την επιρρωννύει. Πράγματι, ο κανονισμός 241/1999 εντάσσεται στη λογική του κανονισμού, επεκτείνοντας τις δυνατότητες παρεμβάσεως των εθνικών αρχών σε αυξανόμενο αριθμό τελωνειακών καθεστώτων.

29 Ενόψει των προηγουμένων σκέψεων, στο εθνικό δικαστήριο πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 1 του κανονισμού έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται στην περίπτωση κατά την οποία εμπορεύματα, όπως τα περιγραφόμενα στον κανονισμό, τα οποία εισάγονται από τρίτη χώρα, δεσμεύονται, κατά τη διαμετακόμισή τους προς άλλη τρίτη χώρα, προσωρινώς εντός κράτους μέλους από τις τελωνειακές αρχές του εν λόγω κράτους δυνάμει του εν λόγω κανονισμού και κατόπιν αιτήσεως της εταιρίας που είναι κάτοχος των δικαιωμάτων, η οποία επικαλείται προσβολή των δικαιωμάτων της και της οποίας η έδρα βρίσκεται σε τρίτη χώρα.

30 Λαμβανομένου υπόψη ότι ο κανονισμός έχει εφαρμογή σε καταστάσεις που δεν παρουσιάζουν προφανώς άμεσο σύνδεσμο με την εσωτερική αγορά, πρέπει να εξετασθεί αν έχει επαρκές νομικό έρεισμα στη Συνθήκη ΕΚ.

Επί του κύρους του κανονισμού

31 Πρέπει, κατ' αρχάς, να υπομνησθεί ότι ο κανονισμός στηρίζεται στο άρθρο 113 της Συνθήκης, το οποίο αφορά την κοινή εμπορική πολιτική.

32 Συναφώς, ορισμένες διατάξεις για την πνευματική ιδιοκτησία που ανάγονται στο διασυνοριακό εμπόριο συνιστούν ουσιώδες στοιχείο της διεθνούς εμπορικής νομο-

θεσίας. Κληθέν να αποφανθεί επί του αποκλειστικού ή όχι χαρακτήρα της αρμοδιότητας της Κοινότητας για τη σύναψη της συμφωνίας σχετικά με τις εμπορικές πτυχές των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, συμπεριλαμβανομένου του εμπορίου των εμπορευμάτων απομίμησης/παραποίησης (γνωστής υπό το όνομα συμφωνία TRIPS), προσαρτηθείσας στη συμφωνία περί ιδρύσεως του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, το Δικαστήριο έκρινε, στη γνωμοδότηση 1/94, της 15ης Νοεμβρίου 1994 (Συλλογή 1994, σ. I-5267, σκέψη 55), ότι τα μέτρα στα εξωτερικά σύνορα που αποσκοπούν στη διασφάλιση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας μπορούν να θεσπιστούν αυτοτελώς από τα κοινοτικά όργανα βάσει του άρθρου 113 της Συνθήκης.

33 Επομένως, η Κοινότητα, σύμφωνα με το άρθρο 113 της Συνθήκης, μπορούσε να θεσπίσει κοινή νομοθεσία για τον έλεγχο των προϊόντων παραποιήσεως/απομιμήσεως στο πλαίσιο ενός τελωνειακού καθεστώτος αναστολής όπως αυτό της εξωτερικής διαμετακομίσεως.

34 Κατά τα λοιπά, η εξωτερική διαμετακόμιση μη κοινοτικών εμπορευμάτων δεν αποτελεί δραστηριότητα άσχετη προς την εσωτερική αγορά. Στηρίζεται, πράγματι, σε πλάσμα δικαίου. Τα εμπορεύματα που έχουν τεθεί υπό το καθεστώς αυτό δεν υπόκεινται ούτε στους αντίστοιχους εισαγωγικούς δασμούς ούτε στα άλλα μέτρα εμπορικής πολιτικής, ως εάν δεν είχαν εισέλθει στο κοινοτικό έδαφος. Στην πραγματικότητα, εισάγονται από τρίτη χώρα και διατρέχουν ένα ή περισσότερα κράτη μέλη πριν εξαχθούν σε άλλη τρίτη χώρα. Η ενέργεια αυτή μπορεί να έχει άμεση επίπτωση στην εσωτερική αγορά κατά μείζονα λόγο διότι τα εμπορεύματα παραποιήσεως/απομιμήσεως που τελούν υπό το καθεστώς της εξωτερικής διαμετακομίσεως ενδέχεται να εισαχθούν με απάτη στην κοινοτική αγορά, όπως υπογράμμισαν πλείονες κυβερνήσεις τόσο με τις γραπτές παρατηρήσεις τους όσο και κατά τη συνεδρίαση.

35 Ενόψει των προηγουμένων σκέψεων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι από εξέταση των υποβληθέτων ερωτημάτων δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του κανονισμού.

Επί των δικαστικών εξόδων

36 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Αυστριακή, η Γερμανική, η Γαλλική και η Φινλανδική Κυβέρνηση καθώς και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε με διάταξη της 29ης Σεπτεμβρίου 1998 το Oberster Gerichtshof, αποφαίνεται:

1) Το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 3295/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, περί μέτρων απαγόρευσης της ελεύθερης κυκλοφορίας, της

εξαγωγής, της επανεξαγωγής και της υπαγωγής υπό καθεστώς αναστολής των εμπορευ-μάτων παραποίησης/απομίμησης και των αναπαραχθέντων χωρίς άδεια (πειρατικών), έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται στην περίπτωση κατά την οποία εμπορεύματα, όπως τα περιγραφόμενα στον κανονισμό 3295/94, τα οποία εισάγονται από τρίτη χώρα, δεσμεύονται, κατά τη διαμετακόμισή τους προς άλλη τρίτη χώρα, προσωρινώς εντός κράτους μέλους από τις τελωνειακές αρχές του εν λόγω κράτους δυνάμει του εν λόγω κανονισμού και κατόπιν αιτήσεως της εταιρίας που είναι κάτοχος των δικαιωμάτων, η οποία επικαλείται την προσβολή των δικαιωμάτων της και της οποίας η έδρα βρίσκεται εντός τρίτης χώρας.

2) Από την εξέταση των υποβληθέντων ερωτημάτων δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του κανονισμού 3295/94.

Sevón Jann Wathelet

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 6 Απριλίου 2000.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του πρώτου τμήματος

L. Sevón